

Seres míticos

CATEGORÍAS RELACIONADAS

A Sabeliña

Din que unha nena, Sabeliña, ía cos porcos a un prado que está xunto ao Castelo dos Mouros, pero estes áinda andaban por alí, entoncés saíu unha moura e ofreceulle un bonito vestido.

Sabeliña aceptouno e cando o colleu, a moura advertiuille:

□ Disto non debes decir nada a ninguén. Nin sequera á túa nai. Ninguén debe saber que cho regalou. Mira que eu hei ir escoitar por detrás da porta e si o fas, ...xa verás o que che pasa.

A nena marchou contenta como un caravel. Chegou á casa leda co seu regalo, pero a nai ó ver aquel vestido tan bo preguntou por el á nena.

□ E ese vestido que traes ¿de onde o sacaches?

□ Mamaíña, non cho pudo dicir. Prometín non dicir quen mo dera.

□ Ai, Sabeliña. As cousas non che son así. ¡Se non queres levar unhas azoutas, débesmo contar!

Ante as ameazas da nai, a nena, non tivo máis remedio que falar:

□ Foi unha moura do Castelo dos Mouros. Pero eu díxelle que non o había dicir a ninguén, e agora...

Ó outro día, cando foi de novo ó prado cos porcos, apareceulle a moura e colléndoa, levouna ó castelo e botouna nunha caldeira moi grande que dentro tiña aceite fervendo.

Xa de noite a nai berraba por ela:

□ ¡Sabeliña! ¡Sabeliña!

E a moura contestaba:

□ Sabeliña, Sabelón, derretida no aceitón!

[Lenda achegada por Laura Rodríguez Ortiz, de Ourense. Xuño de 2011]